

บรรณานุกรม

- กมล รัตนวิระกุล. (2550). การพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน. สืบค้นเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2557 จาก <http://www.thma.org.th>.
- กรรมการพัฒนาชุมชน. (2543). การวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมเรื่องรูปแบบและวิธีการสร้างมาตรฐานชุมชนเข้มแข็ง. กรุงเทพฯ : กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2540). ภาพรวมของการพัฒนาองค์กรชุมชนในองค์กรชุมชนกลไกเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาสังคม. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2535). สถิตินักท่องเที่ยว. สืบค้นเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2557 จาก http://www.2.tat.or.th/stat/web/static_tst.php.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2546). โครงการศึกษาและจัดทำแผนธุรกิจของศูนย์พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์พื้นที่สวนป่าเจ็ด-โป่งก้อนเส้า จังหวัดสระบุรี. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ
- การปกครอง, กรม. (2542). การเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชน. กรุงเทพฯ (อัดสำเนา).
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2543). ชุมชนนิยม : ฝ่าวิกฤตชุมชนล่มสลาย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เอเชียเพลส.
- กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง. (2551). โครงการศึกษาเพื่อจัดแนวทางการจัดการทรัพยากรบริเวณชายฝั่งทะเลจังหวัดสมุทรปราการ/กรุงเทพมหานคร (บางขุนเทียน) และจังหวัดสมุทรสาคร. รายงานฉบับสมบูรณ์ (เล่ม 1 : จังหวัดสมุทรปราการ). กรุงเทพฯ : กลุ่มภารกิจด้านทรัพยากรธรรมชาติ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.
- กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง. (2551). โครงการศึกษาเพื่อจัดแนวทางการจัดการทรัพยากรบริเวณชายฝั่งทะเลตำบลปากน้ำแหลมสิงห์. สืบค้นเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2557 จาก <http://www.dmcr.go.th/dmcr2009/index.php>.
- โกวิท พวงงาม. (2545). การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน. ม.ป.ท.
- ชินชฎา กาญจนรังสีนนท์. (2542). การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนฉบับชุมชน. กรุงเทพฯ : บริษัท บพิตรการพิมพ์จำกัด.
- คณะกรรมการการท่องเที่ยวและการกีฬา. (2540). รายงาน เรื่อง การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน และให้เกิดศักยภาพในการแข่งขันในยุคการค้าเสรี. คณะกรรมการการท่องเที่ยวและการกีฬา.
- คณะกรรมการชุมชนริมน้ำจันทบูร. (2552). ริมน้ำจันทบุรี ย้อนวิถีจันทน์ สร้างสรรค์วิถีไทย
จันทบุรี : เสี่ยงสวรรค์การพิมพ์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- คณะทำงานเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน เพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤต. (2542). กรุงเทพฯ : บริษัท บพิตรการพิมพ์จำกัด.
- โครงการสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สารานุกรมสำหรับเยาวชน เล่ม 27. สืบค้นเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2557. www.tourism.wa.gov.au.
- จำนงค์ บัวเนี่ยว. (2550). การมีส่วนร่วมในกระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
- ชูสิทธิ์ ชูชาติ และคณะ. (2543). รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตแม่น้ำวาง. เชียงใหม่ : ม.ป.พ.
- ชัยอนันต์ สมุทวนิช. (2541). ทฤษฎีใหม่มิติที่ยิ่งใหญ่ทางความคิด. กรุงเทพฯ : พีริเพรส.
- เดชา ไต้สูงเนิน. (2543). การบริหารจัดการการท่องเที่ยวเกษตร ภูมิศึกษา บ้านม่วงดำ ตำบลบ้านโป่งแรด อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดวงนภา สิทธิธรรม. (2544). การมีส่วนร่วมของบุคลากรสถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินีที่มีต่อโครงการโรงพยาบาลสีเขียว. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สิ่งแวดล้อมศึกษา) กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ถวิลวดี บุรีกุล. (2550). การมีส่วนร่วม แนวคิด ทฤษฎี และกระบวนการ. สถาบันพระปกเกล้า.
- ธวัช สิทธิกิจโยธิน. (2543). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติป่าชายเลน: ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลคลองโคน อำเภอเมืองจังหวัดสมุทรสงคราม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2540). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- นำชัย ทนุผล. (2542). แนวคิดและวิธีการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. เอกสารประกอบการสอน คณะธุรกิจการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เชียงใหม่.
- นำชัย ทนุผล และคณะ. (2543). ศักยภาพของหน่วยงานในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในชุมชน. เชียงใหม่ : สาขาวิชาการพัฒนาการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. (2546). การมีส่วนร่วมหลักการพื้นฐานเทคนิคและกรณีตัวอย่าง. กรุงเทพฯ: วี อินเทอร์เน็ต.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- นาตยา ชนพลเกียรติ. (2547). การประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรมในอำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นิออน ศรีสมยง. (2547). ความร่วมมือของภาครัฐและเอกชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน. โครงการสานสัมพันธ์เครือข่ายชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน. สำนักพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬา.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2542). การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. เชียงใหม่: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- _____. (2548). การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. กรุงเทพฯ : เพรส แอนด์ ดีไซน์.
- _____. (2549). การพัฒนาและการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: บริษัทเพรส แอนด์ ดีไซน์ จำกัด.
- บำรุง คูหา. “ป่าคือฐานชีวิต,” ข่าวสารป่ากับชุมชน.10 (19): 17. พฤศจิกายน 2546.
- ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์. (2541). เศรษฐศาสตร์สีเขียวเพื่อชีวิตและธรรมชาติ. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประเวศ วสี. (2532). วิฤตหมุ่มบ้านไทยทางออกและอนาคตอยู่ที่ไหน. กรุงเทพฯ: หมูบ้าน.
- ปาริชาติ วลัยเสถียร. (2543). การสื่อสารแบบมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชน : จากแนวคิดสู่ปฏิบัติการวิจัยในสังคมไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ. (2545). กระบวนการและเทคนิคการทำงานของนักพัฒนา. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ปรีชา แดงโรจน์. (2544). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสู่ศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ:บริษัทไฟว์แอนด์โฟร์พรีนติ้ง จำกัด
- ประกอบศิริ ภักดีพินิจ. (2553). การศึกษาศักยภาพทางการท่องเที่ยวเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเมืองชายแดนภูซางอย่างยั่งยืน. งานวิจัย. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ประยงค์ บุญไทย. (2552). แนวทางประสานความร่วมมือระหว่างชุมชนท้องถิ่นและสถานประกอบการในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนตำบลบ้านปาง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ระยะที่ 2. งานวิจัย. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- พิทยา ว่องกุล. (2545). “ธุรกิจชุมชนแบบองค์รวมที่ยั่งยืน” วิสาหกิจชุมชน : กลไกเศรษฐกิจฐานราก. ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐและพิทยา ว่องกุล (บก.). กรุงเทพฯ : เอ็ดดิสัน เพรส โปรดักส์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พงษ์ระภี ศรีสวัสดิ์ และคณะ. (2550). การศึกษากลไกและศักยภาพการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอย่างยั่งยืนบนพื้นที่เกาะช้าง กิ่งอำเภอเกาะช้าง จังหวัดตราด. กรุงเทพฯ : สำนักงานสนับสนุนกองทุนการวิจัย.
- พจนา สวนศรี. (2546). คู่มือการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน. โครงการท่องเที่ยวเพื่อชีวิตและธรรมชาติ. จัดพิมพ์ กองทุนแคนาดา ประจำประเทศไทย.
- _____. (2541). การจัดการท่องเที่ยวโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน. จุลสารการ ท่องเที่ยว, ฉบับที่ 2 (เมษายน-มิถุนายน) : 13.
- พจนารถ กริ่งไกร. (2545). การมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม : กรณีศึกษา ตำบลโป่งงาม อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม) เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พลวัฒน์ ประพัฒน์ทอง และ ทรงสรรค์ อุดมศิลป์. (2549). รูปแบบแนวทางการจัดการท่องเที่ยวบ้านศิลปินเชียงราย. มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง. งานวิจัย. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม. (2541). ประชาคมตำบล : หมายเหตุจากบันทึก. กรุงเทพฯ : สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา.
- ไพโรจน์ ภัทรนรากุล. “ยุทธศาสตร์การพัฒนาชาติตามแนวทางชุมชนพึ่งตนเองแบบยั่งยืน : กรอบนโยบายและตัวแบบการจัดการ”. วารสารพัฒนาบริหารศาสตร์. กรุงเทพฯ : 2 (มีนาคม 2545) : 1-63.
- ยุพาพร รุ่งงาม. (2545). การมีส่วนร่วมของข้าราชการสำนักงบประมาณ ในการปฏิรูประบบราชการ. ภาคนิพนธ์ (ศศ.ม) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- รุ่งรัตน์ ทองสกุล และคณะ. (2549). การจัดการการท่องเที่ยววิถีชีวิตชุมชนประเพณี วรรณกรรมท้องถิ่นของจังหวัดภูเก็ต จังหวัดพังงา และจังหวัดกระบี่. มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. งานวิจัยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ละเอียด ศิลาน้อย. (2550). การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน. สืบค้นเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2557 <http://www.tat.or.th/e-journal/article-03.html>.
- ลีลาภรณ์ นาคทรพร. (2541). แนวคิดเกี่ยวกับเครื่องชี้วัดคุณภาพชีวิตและชีวิตและสังคม : ระดับกลุ่ม/ชุมชน. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- วิฑูรย์ วิริยะสกุลธรณ์. “องค์ประกอบของธรรมาภิบาล”. ข่าวสารป่ากับชุมชน. 10 (19):30.2546.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วิวัฒน์ชัย บุญยภักดี. (2547). การประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว. โครงการสานสัมพันธ์เครือข่าย
เพื่อการพัฒนาท่องเที่ยวยั่งยืน. บทความประจำเดือน เมษายน 2548.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2546). การบริหารและจัดการเทศบาลในยุคปฏิรูปการเมือง. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์โพธิ์เพชร.
- ศิลปะคม เอี่ยมวงศ์. (2543). การมีส่วนร่วมของกำนันในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชานโยบายและการวางแผน) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศูนย์เพื่อการวางแผนการท่องเที่ยวและการแก้ไขปัญหาความยากจนแห่งเอเชีย (ACTPPR). (2549).
แนวทางการวางแผนการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรุงเทพมหานคร.
- เศกสรรค์ ยงวิชัย. (2541). ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว. ขอนแก่น : คณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สันติ จุติธรรม. (2535). โครงการพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว ปี 2530-2534. กรุงเทพฯ.
- สันติชัย เอื้อจงประสิทธิ์. (2549). การบริหารท่องเที่ยวเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพฯ : นวตสาร.
- สถาบันดำรงราชานุภาพ. (2546). ผู้บริหารการเปลี่ยนแปลง. กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัดกระทรวง
มหาดไทย.
- สุชาดา จักรพิสุทธิ์. “การศึกษาทางเลือกของชุมชน”, วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
27 (4):18-23.(มิถุนายน-สิงหาคม 2547).
- สุวันชัย หวนกลาง. การท่องเที่ยวทางเลือก. ทางเลือกของไทย. มติชนรายวัน. 22 ธันวาคม
2548. หน้า 6.
- สุภาวงศ์ อันทรวานิช. (2539). วิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรัฐพงศ์ หมั่นใจดี และคณะ. (2551). ศึกษารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เขาพญาบังสา
โดยชุมชนมีส่วนร่วม ตำบลควนโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดสตูล. งานวิจัย. สำนักงานกองทุน
สนับสนุนการวิจัย.
- เสรี พงศ์พิศ. (2551). ยุทธศาสตร์พัฒนาท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : พิษณุไทย ออฟเซ็ต.
- สนธยา พลศรี. (2533). ทฤษฎีและหลักการพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สมควร สุรภาพพิศิษฐ์. (2542). ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการปลูกป่า
ถาวรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสทรงครองราชย์ปีที่
50 จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชานโยบายและการวางแผน)
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- อคิน รพีพัฒน์. (2547). การมีส่วนร่วมของประชาชนในงานพัฒนา. กรุงเทพฯ : ศูนย์การศึกษา
นโยบายสาธารณสุข.
- _____. (2527). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาชนบทสภาพสังคมไทย.
วิทยานิพนธ์. ศศ.ม. (พัฒนาสังคม) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อนุรักษ์ ปัญญาวัฒน์. (2548). การศึกษาชุมชนเชิงพหุลักษณะ:บทเรียนจากวิจัยภาคสนาม.
กรุงเทพฯ : โครงการเสริมสร้างการเรียนรู้เพื่อชุมชนเป็นสุข (สรส.)
- อภิญา กังสนารักษ์. (2544). รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมในองค์กรที่มีประสิทธิผลระดับ
คณะของสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อานติ จักรแก้ว. (2545) ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อการจัดการฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว
ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุทัย ดุลยเกษม และอมรศรี งามวิทยาพงศ์. (2540). ระบบการศึกษากับชุมชน. กรุงเทพฯ :
พรินต์ติ้ง จำกัด.
- Butler, R.W. (1980). The Concept of Tourism Area Cycle of evolution : implication
for Management of resources. Canadian Geographer, 24(1) pp.5-12
- South Australian Tourism Commission. (2007). Design Guidelines for Sustainable
Tourism Deveipment. Retrieve August 16} 2010. From
<http://tourism.sa.gov.au/touism>.

สัมภาษณ์

- กนกรัตน์ โภคบาล. 6 มิถุนายน 2557. กลุ่มคณะกรรมการชุมชนริมน้ำจันทบูร. สัมภาษณ์.
- เกษม สุขแสวง. 8 มิถุนายน 2557. เจ้าหน้าที่พาณิชย์จังหวัดจันทบุรี. สัมภาษณ์.
- ชานนท์ โภคบาล. 11 มิถุนายน 2557. ชาวชุมชนริมน้ำจันทบูร. สัมภาษณ์.
- ชุมพล อักพันธานนท์. 1 มิถุนายน 2557. สมาชิกชมรมพัฒนาชุมชนริมน้ำจันทบูร. สัมภาษณ์.
- ธิชา วงศ์สิริเจริญ. 6 กันยายน 2557. สมาชิกชมรมพัฒนาชุมชนริมน้ำจันทบูร. สัมภาษณ์.
- ไต้ บุรพาภิผล. 8 มิถุนายน 2557. เจ้าหน้าที่พาณิชย์จังหวัดจันทบุรี. สัมภาษณ์.
- สง่า นามทอง. 7 มิถุนายน 2557. ชาวชุมชนริมน้ำจันทบูร. สัมภาษณ์.
- ประภาพรรณ ฉัตรมาลัย. 6 มิถุนายน. หัวหน้าคณะกรรมการชุมชนริมน้ำจันทบูร. สัมภาษณ์.
- ยุพา กอวัฒน์. 2 มิถุนายน 2557. กลุ่มคณะกรรมการชุมชนริมน้ำจันทบูร. สัมภาษณ์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

สง่า นามทอง. 7 มิถุนายน 2557. สมาชิกชมรมพัฒนาชุมชนริมน้ำจันทบูร. สัมภาษณ์.

สิรินาถ ประกอบสุข. 11 มิถุนายน 2557. ชาวชุมชนริมน้ำจันทบูร. สัมภาษณ์.

สุนทร ประกอบสุข. 11 มิถุนายน 2557. ชาวชุมชนริมน้ำจันทบูร. สัมภาษณ์.

อีด จริตงาม. 7 มิถุนายน 2557. ชาวชุมชนริมน้ำจันทบูร. สัมภาษณ์.

องอาจ บุญการี. 11 มิถุนายน 2557. หัวหน้าชมรมพัฒนาชุมชนริมน้ำจันทบูร. สัมภาษณ์.

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี